

Hummeripojat

laulaneet
20 vuotta
viisiäänisiä
monimielisyyksiä

■ *Hummeripojat, tuo diplomi-insinöörien viisimiehinen kvartetti, on lauluillaan viihdyttänyt yleisöä jo kaksikymmentä vuotta. Hummeripoikien ystäviksi ovat osoittautuneet niin naapurin siniveriset kuin tasavallan vuorineuvoksetkin.*

Pikkutuhmista b-sanoituksista tunnetuksi tullut kvartetti on aikuistuessaan kehittynyt vähän sofistikoitumpaan suuntaan.

Estradilla Hummeripojat ovat hummerihenkisiä, mutta siviilissä pojat ovat suorastaan perusinsinöörejä: perheellisiä miehiä ja virka-aikaan asiallisissa töissä. Minä olen meistä se huvililein! Näin kuvailee kvartetin luonnetta sen päätoimisena edus- ja myyntimiehenä puuhaava Ilkka Aaltonen.

Hänen, Lauri Kärnän, Jukka Vaarin, Pasi Himasen ja Timo Ranta-ahon lavasäteily ja hummerihenki syntyvät siis puhtaasti osamisen ja kokemuksen pohjalta: kyseessä on aito ammattitaito.

– Pidämme yllä jatkuvuutta ja laatua, Hummeripoika ja kvartetin edusmies Ilkka Aaltonen toteaa kvartetin 20-vuotisjuhlan alla. Kuvassa vas. Timo Ranta-aho, Jukka Vaari, Pasi Himanen, Ilkka Aaltonen ja Lauri Kärnä.

HU-maailmaa luomassa

Ilkka Aaltonen on Hummeripoikien äiti ja isä. Hän buukkaa keikat, kokoaa joukot ja pitää huolta asiakkaan tyytyväisyydestä ja ohjelmiston kehityksestä.

Ammattiviihdyttäjänä sekä HU-Yhtiöiden ja Hummeripoikien toimitusjohtajana jo 17 vuotta toiminut Aaltonen jätti aikoinaan vakinaisen DI-työpaikkansa huomattuaan, ettei osastopäällikön paikka vastannutkaan hänen käsitystään ideaalista työstä.

Vapaus, ilman aikaisia aamuherätyksiä ja puuduttavia kokouksia, sopi Aaltoselle paremmin.

Niinpä harrastuksesta tuli työ, ja Aaltonen tykkää siitä mitä tekee – edelleen.

Tosin Aaltosen hanskaan homma hoitui oikeastaan puolivahingossa

– Jonkun oli hoidettava Hummeripoikien alati paisuva keikkakalenteri. Minulle se kävi parhaiten, sillä olin keikkailuista innostunein, vähiten insinööri ja vielä poikamies.

Hummeripoikien ympärille muodostettu HU-Yhtiöt pitää Aaltosen tänä päivänä varsin kiireisenä: keikkakalenterin täyttämisen ohella hän laatii mittatilauslaulukirjoja sekä isännöi ja vuokraa yhtiön omistamaa Hummerheimia Porkkalassa. Faktan ja fiktion välimaastoon on vuosien mittaan rakentunut kokonainen HU-maailma.

Presidenttipari 20-vuotisjuhlaan

Hummeripoikien historiassa 20-vuotinen ura näkyy Aaltosen mukaan jonkinasteisena seestymisenä.

– Tekemisessä on varmuutta, uskoa omaan osaamiseen. Kun on laulettu Lipposelle ja Silvialle ja Viktorialle sekä juonnettu Suomen suurlähetystön 10-vuotisjuhlat Washingtonissa, voidaan jo tyyneesti odottaa tasavallan presidentin saapumista 20-vuotisjuhla-konserttiin, joka pidetään 14. loka-kuuta Paasitornissa Helsingissä.

– Meillä on ollut ilo ja kunia tavata ihmisiä, joita emme

olisi koskaan tavanneet ilman Hummeripoikia, Aaltonen sanoo sekä ylepänä että nöyränä. Tätä haastattelua tehtäessä vielä vedoksina olevassa juhkakirjassakin on tervehdyskirjoitus Jaakko Ihamuotilalta. – Se on meistä todella hienoa ja arvokasta.

Naurattavaa hummerilyriikkaa

Hummeripoikien sanoitukset ovat aina verbaaliakrobatian valioluokkaa. Aaltonen ja kumppanit suoltavat sanoituksia aiheesta kuin aiheesta tilaisuuteen kuin tilaisuuteen. Monissa on mukana monimielisyyttä, usein kaksimielisyyksiäkin.

Rajat vedetään kuitenkin tarkasti tilanteen mukaan.

– Kyllä me osaamme esittää myös kilttejä lauluja ja olla haudanvakavia, jos tilaisuus sitä vaatii.

Useimmiten kuitenkin ei – Hummeripoikien keikat ovat enimmäkseen silkkaa ilonpitoa.

Kahdessakymmenessä vuodessa poikasista on kasvanut miehiä. – Se on saanut meidät miettimään, olemmeko jo kenties muuttuneet pojista sediksi, Aaltonen myöntää.

Toistaiseksi nimi on kuitenkin Hummeripojat. Hummeri-sanasta mieleen tulee tietysti huvililein, mutta ruokalistalla hummeri tuo mieleen herkun, juhlan, arvokkuudenkin. Ja Hummeripoikien kehitys etenee sofistikoitumpaan suuntaan... □